

Η ΜΝΗΜΗ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΘΕΟΣΤΕΠΤΩΝ ΒΑΣΙΛΕΩΝ ΚΑΙ ΙΣΑΠΟΣΤΟΛΩΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ & ΕΛΕΝΗΣ ΕΙΣ ΤΟ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ

Τήν Παρασκευήν, 21^η Μαΐου/ 3^η Ιουνίου 2022, έωρτάσθη υπό τοῦ Πατριαρχείου ἡ μνήμη τῶν Ἁγίων ἐνδόξων θεοστέπτων βασιλέων καί ἰσαποστόλων Κωνσταντίνου καί Ἑλένης.

Κατά τήν ἑορτήν ταύτην ἡ Ἐκκλησία πανηγυρίζει τό γεγονός ὅτι ὁ Μέγας Κωνσταντῖνος, δεχθεῖς τό Ἅγιον Βάπτισμα, υἱοθεήσας διά τόν στρατόν αὐτοῦ τό ἐμφανισθέν αὐτῷ εἰς τόν οὐρανόν σημεῖον τοῦ Σταυροῦ «ἐν τούτῳ νίκα» καί νικήσας τούς ὀπαδούς τοῦ Μαξεντίου ἀνεγνώρισεν ὡς ἐπίσημον θρησκείαν τοῦ Ρωμαϊκοῦ κράτους τόν Χριστιανισμόν καί ἀπέστειλεν εἰς Ἱεροσόλυμα τήν μητέρα αὐτοῦ Ἁγίαν Ἑλένην, ἡ ὁποία ἀνεκάλυπεν τούς τόπους τῆς Σταυρώσεως καί Ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καί ὑκοδόμησεν τόν Πανίερρον Ναόν τῆς Ἀναστάσεως καί ἐνεκαινίασεν τήν Κωνσταντίνειον Ρωμαιοχριστιανικήν ἐποχήν, ἀρξαμένην ἀπό τοῦ 326-336 μ.Χ.

Ἡ ἑορτή αὕτη ἑωρτάσθη εἰς τόν μοναστηριακόν Ναόν τῶν Ἁγίων Κωνσταντίνου καί Ἑλένης τῆς Ἀδελφότητος δι' Ἑσπερινοῦ ἀφ' ἑσπέρας, χοροστατοῦντος τῆς Α.Θ.Μ. τοῦ Πατρός ἡμῶν καί Πατριάρχου Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεοφίλου καί διά θείας Λειτουργίας τήν κυριώνυμον ἡμέραν τῆς ἑορτῆς, προεξάρχοντος ὡς λειτουργοῦ συμφώνως τῇ τάξει τῆς Ἀδελφότητος πάλιν τοῦ Μακαριωτάτου καί συλλειτουργούντων Αὐτῷ τῶν ἐφημερίων τοῦ Ναοῦ, μέ πρῶτον τόν Τυπικάρην Ἀρχιμανδρίτην π. Ἀλέξιον, παρουσίᾳ τοῦ Γενικοῦ Προξένου τῆς Ἑλλάδος εἰς τά Ἱεροσόλυμα κ. Εὐαγγέλου Βλιώραν καί τῶν ἐκπροσώπων τοῦ Πατριαρχείου Μόσχας, Πατριαρχείου Ρουμανίας καί μετέχοντος πολλοῦ λαοῦ προσκυνητῶν καί ἐντοπίων.

Ἀπολυθείσης τῆς θείας Λειτουργίας, ἡ Πατριαρχική Συνοδεία, διερχομένη διά τῆς πύλης τοῦ Κεντρικοῦ Μοναστηρίου καί λαμβάνουσα τά παραδοσιακά ἀρτίδια εὐλογίας παρά τῆς ἀρτοποιοῦ μοναχῆς Σεραφείμας, ἀνῆλθεν εἰς τά Πατριαρχεῖα .

Ἐνταῦθα ὁ Μακαριώτατος προσεφώνησε διά τῆς κάτωθι προσφωνήσεως Αὐτοῦ ὡς ἔπεται:

«Οὐκ ἐξ ἀνθρώπων εἴληφε, τό βασιλείον κράτος, ἀλλ' ἐκ τῆς θείας χάριτος, Κωνσταντῖνος ὁ μέγας, σὺν τῇ μητρί οὐρανόθεν, ἐξαστράπτων δέ βλέπει, Σταυροῦ τό θεῖον τρόπαιον· ὅθεν τούτῳ ὀλέσας τούς δυσμενεῖς, τῶν εἰδώλων ἔλυσε τήν ἀπάτην, ἐν κόσμῳ δέ ἐκράτυνε, τήν ὀρθόδοξον πίστιν».

Ἐκλαμπρότατε Γενικέ Πρόξενε τῆς Ἑλλάδος κ. Εὐαγγελε Βλιώρα,

Σεβαστοί Ἅγιοι Πατέρες καί Ἀδελφοί,

Εὐλαβεῖς Χριστιανοί,

Σήμερον ἡ Ἁγία τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία καί δὴ ἡ τῶν Ἱεροσολύμων περιχαρῶς ἑορτάζει τήν σεπτὴν μνήμην τῶν Ἁγίων ἐνδόξων, θεοστέπτων καί μεγάλων βασιλέων

Κωνσταντίνου καί Ἐλένης τῶν ἀναδειχθέντων ἴσων τῶν Ἁγίων τοῦ Χριστοῦ Ἀποστόλων καί Πατέρων τῆς Ρωμηοσύνης, ἀλλά καί οἰκοδόμων τῶν ἐπί τῶν Ἱερῶν Προσκυνημάτων τῆς Ἁγίας Γῆς ἀνεγερθέντων περικαλλῶν Μονῶν καί μεγαλοπρεπῶν Ναῶν ὡς τοῦ Πανιέρου Ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως, τῆς Βασιλικῆς τῆς Γεννήσεως ἐν Βηθλεέμ καί πολλῶν ἄλλων.

Ὁ ὑπό τοῦ Κυρίου δεξάμενος τήν κλησιν καί τήν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος γνῶσιν βασιλεύς Κωνσταντῖνος συνέβαλε τελεσφόρως εἰς τήν ἀναγνώρισιν, οὐχί μόνον τῆς Χριστιανικῆς πίστεως ὡς τῆς ἐπισήμου θρησκείας τῆς αὐτοκρατορίας ἀλλά καί τῆς στηρίξεως τοῦ θεομοῦ τῆς Ἐκκλησίας τοῦ θεοῦ.

Δύο ἐξέχοντα γεγονότα καταδεικνύουσιν τήν προσφοράν τοῦ Μεγάλου Κωνσταντίνου εἰς τό ὑπέρ τῆς Ἐκκλησίας μεγαλειῶδες ὄντως ἔργον αὐτοῦ: Πρῶτον, ἡ πρόσκλησις διακεκριμένων καί ἐγκρίτων Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας εἰς τήν ἐν Νικαίᾳ τῷ 325 μ.Χ. συγκληθεῖσαν Α΄ Οἰκουμενικήν Σύνοδον, τήν καταδικάσασαν τήν αἵρεσιν τοῦ «Ἀρειανισμοῦ». Δεύτερον, ἡ ὑπό τῆς μητρὸς τοῦ Μεγάλου Κωνσταντίνου Ἁγίας Ἐλένης ἐπιτελεσθεῖσα προσκυνηματικὴ ἐπίσκεψις εἰς τοὺς Ἁγίους Τόπους καί τό μέγιστον τῶν ἐπιτευγμάτων αὐτῆς, ἡ ἀνεύρεσις τοῦ ξύλου τοῦ Τιμίου Σταυροῦ ὡς καί ἡ ἐγκαθίδρυσις τοῦ «Τάγματος τῶν Σπουδαίων», δηλονότι τῆς Γεραρᾶς Ἀγιοταφίτικῆς ἡμῶν Ἀδελφότητος.

Ἀκούσωμεν ἐν προκειμένῳ τοῦ Μεγάλου Κωνσταντίνου γράφοντος δι' ἐπιστολῆς πρὸς τόν Βασιλέα τῶν Περσῶν Σαπώρην περί τῆς τοῦ λαοῦ τοῦ θεοῦ Προνοίας: «Τήν θεϊάν πίστιν φυλάσσω τῆς ἀληθείας φωτός μεταλαγχάνω. Τῷ τῆς ἀληθείας φωτὶ ὀδηγούμενος, τήν θεϊάν πίστιν ἐπιγιγνώσκω». (Τηρώντας τήν θεϊάν πίστιν, κερδίζω τό φῶς τῆς ἀλήθειας. Ὀδηγούμενος ἀπό τό φῶς τῆς ἀλήθειας, ἀποκτῶ συνείδηση τῆς θεϊας πίστεως). Καί εἰς ἐτέραν αὐτοῦ ἐπιστολήν πρὸς Μακάριον Ἐπίσκοπον τῆς ἐν Ἱεροσολύμοις Ἐκκλησίας περί τῆς οἰκοδομῆς τοῦ Μαρτυρίου (τοῦ Παναγίου Τάφου) λέγει: «τόν γάρ τοῦ κόσμου θαυμασιώτατον τόπον κατ' ἀξίαν φαιδρύνεσθαι δίκαιον».

Περίττον δέ νά εἴπωμεν ὅτι ὁ Χριστιανικός χαρακτήρ τῆς Ἁγίας Γῆς γενικώτερον καί τῆς Ἱερουσαλήμ εἰδικώτερον ὀφείλεται ἐξ ὀλοκλήρου εἰς τήν θεόπνευστον πρωτοβουλίαν καί ἐνέργειαν τῶν Ἁγίων Βασιλέων Κωνσταντίνου καί τῆς μητρὸς αὐτοῦ Ἐλένης.

Τούτων πάντων ἔνεκεν καί εὐγνωμόνως τιμῶσα ἡ ἁγία ἡμῶν τῶν Ἱεροσολύμων Ἐκκλησία τήν μνήμην αὐτῶν, ἐπετέλεσε θεϊάν Πατριαρχικὴν Λειτουργίαν ἐν τῷ ἐπωνύμῳ Μοναστηριακῷ Ναῷ αὐτῶν, ἀναπέμψασα οὕτω εὐχαριστήριον δοξολογίαν τῷ Ἁγίῳ Τριαδικῷ Θεῷ.

Μετά δέ τοῦ ὑμνωδοῦ εἴπωμεν: «Κωνσταντῖνε πανσέβαστε σύν τῇ μητρὶ θεόφρονι Ἐλένη, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ τῶν πταισμάτων ἄφεςιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ τήν ἁγίαν μνήμην σου. Ἀμήν. Ἔτη πολλά».

Τήν μεσημβρίαν παρετέθη ἐόρτιος μοναστηριακὴ τράπεζα.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας